

“Wat een bijzondere sfeer”

Geert onder indruk van eerste bezoek aan nonnen

Bestuurslid vanaf het eerste uur, maar toch was Geert zelf nog steeds niet in Nepal geweest. Zijn politieke en bestuurlijke verplichtingen, eerst als wethouder van Nijmegen, en vanaf 2005 als burgemeester van Wageningen, maakten het niet eerder mogelijk een reis naar Nepal in te plannen. Afgelopen voorjaar was hij eindelijk in de gelegenheid zelf te gaan kijken waar 'zijn' MFI zich al die jaren voor inzet. In gesprek met Myra vertelt hij over zijn indrukken.

Geert omhangen met katha's, traditionele begroetingssjaaltjes

Zevenenzestig vergaderingen hield het MFI-bestuur sinds haar oprichting begin 2000, en daar heeft Geert er welgeteld twee van gemist. Aan zijn betrokkenheid lag het dus niet, dat hij de nonnen nog niet eerder bezocht. Samen met André verbleef hij dit voorjaar een week in Kathmandu, een bezoek dat in velerlei opzicht enorme indruk op hem maakte.

“In Nepal voelde ik me als het ware een trotse en bewonderende gast, zo kan ik het denk ik het beste verwoorden. Als ik denk aan hoe het er ten tijde van de oprichting van de stichting voorstond - op grond van jullie foto's en verhalen - en hoe ik de situatie nu aantrof; nou, dan was ik zeer onder de indruk. Ik was er getuige van hoe, in een relatief korte tijd, vanuit een behoorlijk armoedige, en weinig spiritueel ontwikkelde situatie, er voor mijn gevoel ineens een heel bloeiende gemeenschap is ontstaan. Dus ja, ik was echt onder de

indruk, en had ook bewondering voor wat ik in Nepal aantrof. Voor mijzelf bevestigde dit bezoek het belang van de MFI, en daarmee ook het belang van mijn eigen inspanningen in de afgelopen jaren om onze doelstellingen mogelijk te maken.

Toekomstbestendig

“Wat me vooral aansprak was de wijze waarop spiritualiteit gewoon een plek heeft in het dagelijks leven. Aan de ene kant staan Lama Wangyal en de nonnen

natuurlijk duidelijk in een bepaalde traditie, die van het Tibetaans boeddhisme. Maar tegelijkertijd is er ook veel aandacht voor waarden die echt van deze tijd zijn. Zo is er veel oog voor de positie van de nonnen, wat tot uitdrukking komt in hun zelfstandig beheer van de financiën, en ook de ontspannen onderlinge omgang ademt die eigentijdse sfeer. Het woord dat daarom meerdere keren bij me op kwam was 'toekomstbestendig'. Heel anders dan wat je hier in Nederland bij veel religieuze

gemeenschappen de laatste decennia hebt zien gebeuren: geloofsgemeenschappen die je helemaal weg hebt zien zakken omdat de verbinding met de huidige tijd er niet meer was. Dat gevoel had ik in

Nepal juist niet. Ik denk niet dat we bang hoeven zijn dat er over twintig jaar niets meer van deze traditie over is. Juist omdat het allemaal zo mooi in balans is. Met aan de ene kant de traditionele waarden, van spiritualiteit en de wijze waarop daar omgegaan wordt met het leven, en met zingeving. En daarnaast de aandacht die er is voor moderne waarden, met ruimte voor de positie van de vrouw, met nadenken over zaken, en juist het levend houden van de tradities; ja, daar heb ik dus een heel toekomstbestendig gevoel aan over gehouden.

In-uit het klooster

“Die balans zie je terug in de manier waarop de lessen worden ingevuld. Er wordt een duidelijke keuze gemaakt het onderwijs in te bedden in de traditie. Daarmee wordt de traditie ook levend gehouden. Maar er wordt ook onderwijs gegeven in Engels en andere zaken, wat de nonnen ook verder kan helpen, zodat ze eventueel een vervolgopleiding kunnen volgen, al dan niet in Nepal. Het klooster heeft daarmee ook een sterke sociale functie, omdat kansarme meisjes in een heel warme omgeving

op kunnen groeien. Waarbij er een nadrukkelijke openheid heerst naar de nonnen. Er wordt eigenlijk niet moeilijk gedaan over in of uit het klooster. Dat sprak mij wel aan. Dat je ruimte geeft aan die jonge meisjes om zich te ontwikkelen, maar dat je niet per definitie voor de eeuwigheid in dat klooster bent. En het gaat zelfs nog verder, want stel dat je als non gekozen hebt voor een leven buiten het klooster, maar dat je uiteindelijk denkt, ik ben in de gewone wereld toch minder op m'n plek, dan ben je ook gewoon weer welkom terug. Dat vind ik heel mooi, dat die ruimte er kennelijk is. Wat overigens niet betekent dat er een soort nonchalance heerst. Integendeel. Ik was erg onder de indruk van de manier waarop de nonnen omgingen met alle spullen die wij in de loop der jaren gegeven hebben. Daar sprak een enorme zorgvuldigheid uit. Alles was zo goed onderhouden. De bedden, het beddengoed, hun kleding, de lesboeken, al die dingen waarvoor wij steeds geld opzij hebben gelegd; dat zag er allemaal zo ontzettend netjes uit. Ik kan me niet voorstellen dat dat voor de gelegenheid van ons bezoek was, maar ik denk dat het gewoon in hun aanpak past; dat

ze gewoon zeer zorgvuldig met hun spullen omgaan. Ook dat gaf me het gevoel dat het geld van de MFI goed besteed is.

Zusterlijk

“Heel mooi om te zien was de wijze waarop de nonnen met elkaar omgingen. Hoe de kleintjes en de groten op een prettige manier ieder hun eigen rol speelden. Hoe de verschillen wel zichtbaar waren, maar dan op een heel gemoedelijke manier. Meer als zussen eigenlijk. Zo zitten ze ook letterlijk tegen elkaar aan, van groot tot klein. Met ook een beetje dat moederlijke van sommigen. Dus ja, ik kan me voorstellen dat voor jonge meisjes die in deze groep terechtkomen, dit een lonkender perspectief is dan in armoede in de bergen moeten opgroeien. En ook Lama Wangyal, een warme en betrokken man, speelt daar een duidelijke rol in. Hij biedt meer de prettige vaderlijke zorg, dat sprak mij wel aan, hoe hij die rol invult. Dat alles bij elkaar, die goede sfeer, de hartelijkheid, de aandacht voor de kwaliteit van leven; het feit dat dat allemaal niet vanzelfsprekend is, maar tegelijkertijd toch ook wel weer gewoon. Want dogma's speelden er eigenlijk niet. Dus daarom kwam het op mij over als een mooi in balans

zijnde kloostergemeenschap. Bijna om jaloers van te worden. Kijk, mijn leven hier is natuurlijk heel anders, maar stel dat ik daar in de buurt woonde, dan zou ik me heel goed aan zo'n manier van leven kunnen overgeven.

Rijk lopen

“De meer bezinnende, spirituele kant van ons bezoek heb ik voor mijzelf vooral ervaren in het zogeheten ‘kora lopen’. Tijdens ons bezoek deden André en ik dat elke dag samen met Lama Wangyal rond de stupa van Boudhanath. Dat vond ik erg mooi; zo iets zou ik hier thuis wel vaker willen doen. Het gaf een prettig ritme aan de dag. Rond zonsondergang komen de Tibetaans boeddhisten uit Kathmandu naar Boudhanath om ‘kora te lopen’, en dat maakt het ook een mooie plek om te lopen. Dus naast het feit dat je even stil en naar binnen gericht kon zijn, was er ook van alles te zien. Bijvoorbeeld hoe mensen op allerlei manieren hun geloof beleven. Dat maakte het voor mij een heel rijke vorm van lopen. Je loopt al op een speciale plek. En dan loop je ook nog een bepaalde manier, namelijk in rondjes, met de klok mee, rondom de stupa. En dat doe je dan niet als een soort kloostergang, waarin je stil een rozenkrans bidt, zoals wij dat in de Christelijke traditie doen. Nee, hier wordt ook gewoon gepraat, het is een heel levendig gebeuren, er vindt allerlei sociaal contact plaats, van jong tot oud. Het was echt één met het leven, zeg maar, en tegelijkertijd had het ook iets meditatiefs, iets rustgevends. In die paar dagen van ons bezoek was dat kora lopen voor mij daarom echt iets om naartoe te leven.

Mee in dagelijks leven

“Die verstilling op zo'n vast moment op de dag is in mijn drukke leven hier in Nederland moeilijk vast te houden, maar gelukkig heb ik nog wel wat spulletjes die mij aan

de Nepalese sfeer herinneren. Op André's aanraden had ik een flinke lading souvenirs meegenomen: van die Tibetaanse sjaltjes - katha's, verschillende soorten kledjes en diverse doeken om bijvoorbeeld voor een deuropening te hangen. Nu was er toevallig onlangs een actie in Wageningen waar dat goed van pas kwam. Elk jaar wordt hier een Goede Doelen-café georganiseerd, waarvan de opbrengst een maand lang naar een goed doel gaat. Dit jaar was dat een project over het voorkomen van erosie in Nepal. Al die meegebrachte spullen kon ik beschikbaar stellen voor de aankleding van dat restaurant in Nepalese sfeer. En bij de officiële opening, die ik als burgemeester verzorgde, kon ik in mijn speech mooi

verwijzen naar mijn eigen recente bezoek aan Nepal. Met een link naar de armoede die ik daar op straat heb gezien. Maar ik heb ook iets verteld over de sfeer die ik daar zelf heb ervaren, in het klooster en bij de nonnen. Dat het voor mij, ondanks de armoede en de smerigheid van de stad Kathmandu, bij de nonnen juist heel vredig was. Want bij zo'n gelegenheid, in zo'n speech, is het natuurlijk aardig om iets te kunnen vertellen vanuit je eigen MFI-ervaring, en nu ik daar zelf ben geweest dus ook iets over mijn eigen beleving daarvan. Dat maakt het allemaal veel persoonlijker. En voor mijzelf hou ik mijn bezoek aan Nepal daarmee ook levend, en brengt het die bijzondere sfeer weer even dichterbij. Zo draagt mijn bezoek aan de nonnen ook bij aan mijn leven en functioneren in mijn dagelijks leven als burgemeester. En dat past dan weer mooi bij de doelstelling van de MFI. Als MFI willen we immers niet alleen iets naar de nonnen brengen, maar koesteren we ook de positieve en verbindende invloed die de nonnen op onze levens in Nederland hebben.

Flinke opknapbeurt Muktinath

In Muktinath wordt momenteel volop gebouwd. De Nepalese overheid heeft een forse subsidie beschikbaar gesteld voor de renovatie van twee van de vier tempels die op het terrein staan. De bouwplannen van Lama Wangyal maken het pelgrimsoord klaar voor de toekomst, waarin alleen maar meer pelgrims Muktinath zullen bezoeken. Ook de woonverblijven van de nonnen worden opgeknapt en uitgebreid. Het aantal nonnen is immers gestaag aan het toenemen. Vanwege de bijdrage van de landelijke overheid hoefde de MFI geen financiële bijdrage aan de huidige bouwactiviteiten in Muktinath te leveren. Wel heeft deze renovatie consequenties voor het dagelijks leven van de nonnen in Muktinath. Mede daarom zullen André en Myra tijdens hun bezoek aan Nepal komend voorjaar ook naar Muktinath afreizen. In de volgende nieuwsbrief zullen we u berichten over de voortgang van de werkzaamheden.

Muktinath Foundation International (MFI)

Overtoom 77-2 | 1054 HC Amsterdam

T 020-4125821

F 020-6160059

E info@muktinath.org

W www.muktinath.nl

Bankrekening

Muktinath Foundation International

ABN-AMRO 56.79.45.472

De Muktinath Foundation International (MFI), opgericht in april 2000, ondersteunt de nonnen van Muktinath, een interreligieus pelgrimsoord voor zowel Boeddhisten als Hindoes, gelegen op 3700 meter hoogte in het Himalaya-gebergte in Nepal. De nonnen zijn verantwoordelijk voor het beheer van de tempels en het ontvangen van de pelgrims. Daarnaast volgen zij een spirituele opleiding.

Het bestuur van de MFI bestaat geheel uit vrijwilligers:

André Kalden, *voorzitter*

Myra van Zwieten, *secretaris*

Linda Zandbelt, *penningmeester*

Evelien Philippa, *bestuurslid*

Myra de Rooy, *bestuurslid*

Geert van Rumund, *bestuurslid*

Vrienden van Muktinath

De vaste periodieke bijdragen van de Vrienden van Muktinath brengen voor een belangrijk deel het geld op dat nodig is voor het dagelijks levensonderhoud van de nonnen. Hiermee vormen deze donaties de basis voor het werk dat de MFI doet.

Wilt u zich ook als Vriend van Muktinath opgeven? Een berichtje (schriftelijk, telefonisch, of per e-mail) aan het secretariaat is genoeg. U kunt de MFI hiervoor machtigen door aan ons door te geven dat wij het bedrag automatisch mogen afschrijven van uw bankrekening, maar als u het bedrag liever zelf periodiek overmaakt kan dit natuurlijk ook. Uiteraard blijven ook uw incidentele bijdragen van harte welkom!

U ontvangt deze nieuwsbrief omdat u (ooit) geld aan de MFI heeft gedoneerd of actief uw interesse in ons werk heeft getoond. Mocht u niet langer prijs stellen op ontvangst van deze nieuwsbrief, laat ons dit dan even weten, via ons postadres of met een mailtje naar mvzwieten@muktinath.org

